

GOOGLE NEWS, [ΖΟΥΜΕ ΑΛΗΘΙΝΑ](#)

Τα 200 χρόνια Ελλάδα με... δάνεια

Σεπτέμβριος 12, 2019, 12:50 μμ

Αυτό κι αν είναι ένα πάντα επίκαιρο θέμα. Η ιστορία του διεθνούς δανεισμού της Ελλάδας και της σχέσης του με τις ανάγκες της χώρας στην εξωτερική πολιτική, την άμυνα και την ανάπτυξη.

του Δημήτρη Γιατζόγλου

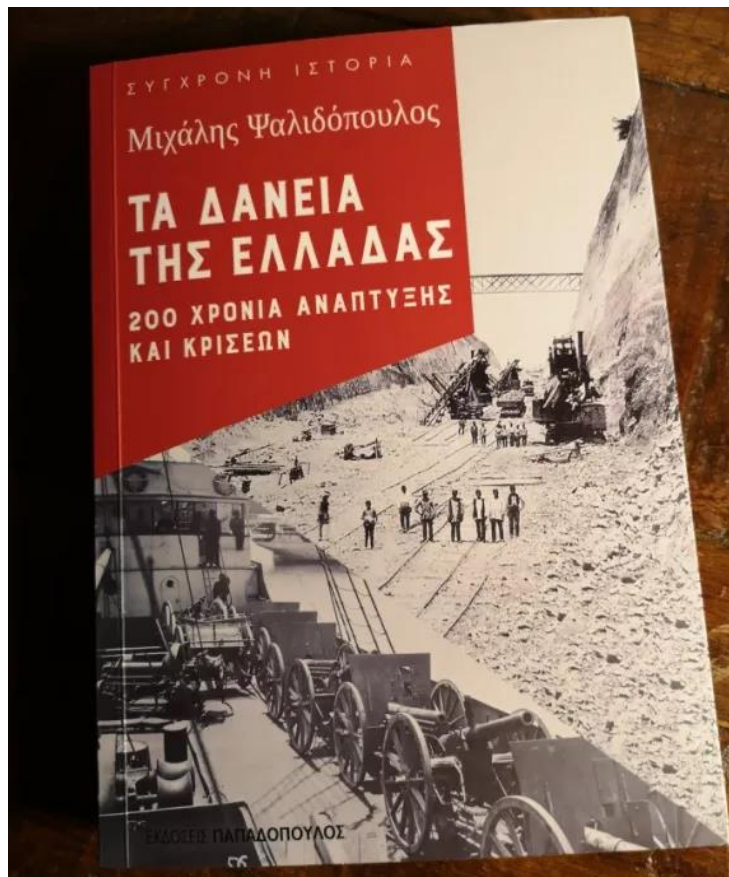
Το βιβλίο «Τα δάνεια της Ελλάδας – 200 χρόνια ανάπτυξης και κρίσεων» του Μιχάλη Ψαλιδόπουλου καλύπτει όλη αυτή την περίοδο οικονομικής ανάπτυξης, κοινωνικής προόδου, αλλά και χρηματοπιστωτικών κρίσεων και πτωχεύσεων.

Υπήρξαν τελικά οφέλη από την δανειακή πολιτική που ακολούθησε η Ελλάδα; Ποιες και πόσες οφειλές προέκυψαν κατά καιρούς προς τους ξένους δανειστές; Πως διακανονίστηκαν; Προέκυψαν ωφελήματα και ποια ήταν αυτά; Προς ποια κατεύθυνση διοχετεύτηκαν οι εκάστοτε δανειακοί πόροι; Εξετάζοντας την ιστορία της οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής της Ελλάδας από τον Αγώνα της Ανεξαρτησίας μέχρι σήμερα, αυτό το βιβλίο συμβάλλει καθοριστικά στην αναγκαία προσπάθεια εθνικής αυτογνωσίας.

Ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα. «Αρχικά τον Φεβρουάριο του 1824, συνάφθηκε δάνειο 800.000 λιρών κι ένα χρόνο αργότερα, ένα δεύτερο 2.000.000 λιρών. Η αμοιβή των δανειστών ήταν πλουσιοπάροχη, αφού εκτός των εγγυήσεων, το πραγματικό κεφάλαιο του πρώτου δανείου ήταν μόλις 470.000 και του δεύτερου 1.100.000 λίρες. Για να προσελκυστούν επενδυτές, δόθηκαν ως εγγύηση “όλες οι φορολογικές εισπράξεις” και το “σύνολο της εθνικής ιδιοκτησίας της Ελλάδας”. Η εγγύηση αυτή έμελλε να έχει μακροχρόνιες συνέπειες για την χώρα. Με άλλα λόγια προσφέρθηκαν στους επενδυτές χρεόγραφα με εγγύηση παρόμοια εκείνης που οδήγησε την μετεπαναστατική Γαλλία σε οικονομική κρίση και χρεοκοπία...

Παρά το γεγονός ότι οι Έλληνες διαπραγματευτές ήταν άνθρωποι του εμπορίου και γνώριζαν από συναλλαγές, προφανώς για να επιτύχουν τον στόχο τους ή επειδή παραπλανήθηκαν, παραχώρησαν την διαχείριση του καθαρού ποσού του πρώτου δανείου στην επιτροπή των Φιλελλήνων, με αποτέλεσμα ξένοι να διαχειρίζονται χρήματα στο όνομα του ελληνικού κράτους. Μετά από προσπάθειες, ορίστηκε τέταρτο μέλος της επιτροπής ο Λάζαρος Κουντουριώτης. Σύμφωνα δε με ενδείξεις, ποσά που κατέληξαν σε χέρια της οικογένειας Κουντουριώτη χρησιμοποιήθηκαν στην εμφύλια διαμάχη κατά των Κολοκοτρωναίων. Ο αγγλικός οίκος Λάφμαν εξέδωσε το πρώτο δάνειο κατά 75% σε λίρες και το υπόλοιπο σε ισπανικά δίστηλα και το εκταμίευσε σε τράπεζα της Ζακύνθου. Από εκεί ένα μέρος τω χρημάτων αυτών, βρέθηκαν με μορφή χρυσών κερμάτων στην Ελλάδα και μοιράστηκαν για τις ανάγκες του αγώνα σε οπλαρχηγούς και δυστυχώς χρηματοδότησαν την αντιπαράθεση Υδραίων και Μαραϊτών για την πολιτική εξουσία...

Το δεύτερο δάνειο κατευθύνθηκε στην δημιουργία εθνικού στόλου. Εδώ παρατηρήθηκε νέα σπατάλη πόρων. Αντί να αγοραστούν έτοιμα προς παραλαβή πλοία, δόθηκαν ειδικές παραγγελίες, χωρίς μάλιστα ρήτρες καθυστέρησης ή τήρησης χρονοδιαγραμμάτων παράδοσης/παραλαβής. Από τα έξι πλοία που παραγγέλθηκαν στην Αγγλία και στις ΗΠΑ, του ενός χάλασαν οι μηχανές μόλις ξεκίνησε το παρθενικό του ταξίδι στον Τάμεση και βυθίστηκε. Άλλα δύο δεν ολοκληρώθηκαν λόγω τεχνικών/κατασκευαστικών προβλημάτων και σάπισαν στους ντόκους των ναυπηγείων. Συνολικά μόνο τρία πλοία έφτασαν σώα στην Ελλάδα. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι όροι δανεισμού ήταν χειρότεροι αντίστοιχων δανείων πχ. σε χώρες της Λατινικής Αμερικής την εποχή εκείνη. Οι Έλληνες διαπραγματευτές, μετά την δυσάρεστη εμπειρία του αποκλεισμού τους από την διαχείριση του πρώτου δανείου, διατήρησαν τον έλεγχο του δεύτερου, χωρίς όμως πάλι, να το διαχειριστούν με οικονομικό τρόπο...»

*«ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ – 200 χρόνια ανάπτυξης και κρίσεων»
Του Μιχάλη Ψαλιδόπουλου*

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Συνέχεια στη σελίδα του βιβλίου: <http://bit.ly/2Ylrsi9>